

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. Š. K.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. J. N., advokátom so sídlom v M., proti žalovanému **P., spol. s r.o.**, so sídlom v B., zastúpeného Advokátskou kanceláriou J., J. a P., s.r.o., so sídlom v B., **o zaplatenie 696,74 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15 C 410/2004, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 3. decembra 2012 sp. zn. 6 Co 193/2012, 6 Co 196/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania vo výške 71,11 € na účet Advokátskej kancelárie J., J. a P., s.r.o., so sídlom v B., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 21. februára 2012 č.k. 15 C 410/2004-226 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal na žalovanom zaplatenia 696,74 € s príslušenstvom titulom vrátenia kúpnej ceny po odstúpení od kúpnej zmluvy uzavretej 28. augusta 2003, ktorej predmetom bol digitálny fotoaparát, zamietol. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 972,80 € trov konania. V odôvodnení uviedol, že v konaní bolo preukázané, že žalobca kúpil od žalovaného 28. augusta 2003 digitálny fotoaparát zn. Casio EX 23, výrobného čísla X. za kúpnu cenu 20 990 Sk (696,74 €). Na fotoaparáte sa v záručnej dobe vyskytla vada (prepájanie dosky logiky), ktorú žalobca reklamoval a fotoaparát bol prevzatý 28. októbra 2003 do záručnej opravy a po oprave vydaný žalobcovi 2. decembra 2003. Následne fotoaparát znovu vykazoval vadu (objektív nereagoval na zapnutie) a po reklamácií bol prevzatý do opravy 8. decembra 2003. Z opravy, ktorú vykonával zmluvný servis – F.,

s.r.o., bol fotoaparát žalovanému 16. decembra 2003 vrátený s tým, že vada vznikla mechanickým poškodením, a preto nemôže byť uznaná ako záručná reklamácia. Listom z 9. marca 2004 žalobca odstúpil od zmluvy a požiadal o vrátenie kúpnej ceny. Ďalej bolo znaleckým posudkom znalca Ing. J. H. č. X. preukázané, že k poškodeniu výsuvu objektívu došlo mechanickým tlakom alebo nárazom zvonku na teleso objektívu, kedy došlo k deformácii výsuvu objektívu mimo mechanickú a optickú os a k prasknutiu stredného dielu výsuvu. Keďže k vade fotoaparátu došlo mechanicky, záručné podmienky neboli naplnené, a preto žalobca nemal právo od zmluvy odstúpiť a nevzniklo mu právo zo zodpovednosti za vady v zmysle § 619 až § 627 Občianskeho zákonníka. Výrok o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p.

Okresný súd Bratislava I uznesením z 21. februára 2012 č.k. 15 C 410/2004-234 žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu trovy štátu vo výške 119,34 €. Rozhodol tak podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a trovy pozostávajú z odmeny vyplatenej znalcovi zo štátnych finančných prostriedkov.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu proti obom vyššie uvedeným rozhodnutiam Okresného súdu Bratislava I rozsudkom z 3. decembra 2012 sp. zn. 6 Co 193/2012, 6 Co 196/2012 napadnutý rozsudok ako aj napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 70,89 € trov odvolacieho konania. Aj podľa odvolacieho súdu v konaní bolo preukázané, že vada, pre ktorú žalobca odstúpil od kúpnej zmluvy (mechanické poškodenie výsuvu objektívu) vznikla mechanickým poškodením zo strany žalobcu, a preto sa na túto vadu záruka nevzťahuje. Z toho dôvodu žalobca nebol oprávnený pre túto vadu odstúpiť od kúpnej zmluvy, a preto súd prvého stupňa rozhodol správne, keď žalobu zamietol. Za dôvodné nepovažoval odvolací súd ani odvolanie žalobcu podané proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bol zaviazaný nahradiť trovy konania štátu. Keďže žalobca bol v konaní neúspešný, je povinný v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. nahradiť trovy konania, ktoré štát hradil zo štátnych finančných prostriedkov. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil ustanoveniami § 241 ods. 1 písm. a/, b/, c/ O.s.p. Predovšetkým namietal prejednanie veci odvolacím súdom bez nariadenia pojednávania, napriek tomu, že podľa ustanovenia § 115a

ods. 2 O.s.p. platného v rozhodnom období túto povinnosť mal, čím mu znemožnil realizáciu procesných práv v zmysle Občianskeho súdneho poriadku (napr. práva zúčastniť sa pojednávania, robiť na ňom prednesy, vysvetliť v odvolaní uvedené relevantné skutočnosti). Konanie je tiež „postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci § 241 ods. 2 písm. b/ OSP a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení vecí § 241 ods. 2 písm. c/ OSP“. Nesúhlasil s výkladom ustanovenia § 19 ods. 4 zákona č. 634/1992 Zb. odvolacím súdom a bol toho názoru, že podľa uvedeného ustanovenia platného v rozhodnom období nebolo pri odstúpení od zmluvy z dôvodu nevybavenia reklamácia v zákonom stanovenej lehote rozhodujúce, či by sa jednalo o kladné alebo záporné vybavenie reklamácie. Z týchto dôvodov navrhol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu je vecne správny, a preto navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods.1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Výroková časť dovoláním napadnutého rozsudku obsahuje niekoľko výrokov: výrok, ktorým **1/** napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej potvrdil, **2/** napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil a **3/** o trovách odvolacieho konania. Dovolateľ napadol toto rozhodnutie v celom rozsahu, všetky jeho výroky. Prípustnosť proti nim smerujúcich častí dovolania posudzoval najvyšší súd samostatne.

1. Dovolanie žalobcu smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Dovolanie proti rozsudku je prípustné, ak je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Dovolanie je prípustné aj proti rozsudku odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Prípustnosť tejto časti dovolania žalobcu z uvedených ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva – napadnutý nie je zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd v tejto veci dosiaľ nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a napadnutým je potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, ktorý nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 3 O.s.p.

So zreteľom na to by uvedená časť dovolania žalobcu bola procesne prípustná, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. O vadu uvedenú v tomto ustanovení ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť tejto časti dovolania žalobcu preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

Podľa názoru dovolateľa mu v konaní bola odňatá možnosť pred súdom konať tým, že odvolací súd prejednal jeho odvolanie a meritórne rozhodol bez nariadenia pojednávania, čím malo byť porušené právo dovolateľa zúčastniť sa na pojednávaní, robiť na ňom prednesy, vysvetliť v odvolaní uvedené relevantné skutočnosti a pod.

O odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide v prípade procesného postupu, ktorým súd znemožnil účastníkovi konania realizáciu procesných oprávnení priznaných mu v občianskom súdnom konaní (napr. oprávnenia byť prítomný na pojednávaní, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok alebo vyjadrenie, v stanovenej lehote urobiť procesný úkon a pod.).

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení zákona č. 388/2011 Z.z., ktorý bol platný a účinný v čase rozhodovania odvolacieho súdu, na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch môže odvolací súd rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania.

Z vyššie citovaných ustanovení § 214 ods.1 a 2 O.s.p. vyplýva, že (len) v prípadoch uvedených v § 214 ods.1 O.s.p. je odvolací súd povinný nariadiť pojednávanie, v ostatných prípadoch však môže rozhodnúť aj bez nariadenia odvolacieho pojednávania. O tom, či v prípadoch, na ktoré sa nevzťahuje ustanovenie § 214 ods. 1 O.s.p., bude nariadené odvolacie pojednávanie, rozhoduje odvolací súd.

V danom prípade: a/ odvolací súd dospel k záveru, že netreba zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ nejde o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a c/ nariadenie odvolacieho pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Vzhľadom na to nebolo povinnosťou odvolacieho súdu nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie.

Postupom odvolacieho súdu, ktorý sa nepriečil zákonu, nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti dovolateľa konať pred súdom. Neopodstatnená je preto jeho námietka, že

namietaným postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolanie je žalobcom odôvodnené tiež existenciou inej vady, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ako aj nesprávnym právnym posúdením veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná, je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, ktorej základom je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní. Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama osebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (pozn.: dovolací súd napadnuté rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania.

Obdobne tieto závery platia pre nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorý by v prípade opodstatnenosti mal za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia; samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vadách konania podľa § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Keďže v prejednávanej veci nemožno prípustnosť podaného dovolania vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho v zmysle § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. Riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, otázkou vecnej správnej napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa nezaoberal.

2. a 3. Dovolanie žalobcu smeruje proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť štátu 119,24 € trov, ako aj proti výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách odvolacieho konania.

V tejto časti dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je síce súčasťou rozsudku odvolacieho súdu, má ale charakter uznesenia a tento charakter nestráca, i keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím vo veci súvisí a je do neho pojaté (§ 167 ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia odvolacieho súdu treba prípustnosť dovolania proti nemu smerujúceho posudzovať podľa ustanovení, ktoré vymedzujú, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu (§ 239 O.s.p.). Ako je ale výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide (medziiným) o uznesenie o trovách konania. Ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. teda vylučuje prípustnosť dovolania žalobcu proti výrokom rozsudku odvolacieho súdu o trovách. Keďže ani vo vzťahu k týmto výrokom nevyšla najavo procesná vada vedúca k zmätočnosti, nemožno prípustnosť dovolania proti nim vyvodit' ani z § 237 O.s.p. Dovolanie v uvedenej časti bolo preto potrebné odmietnuť podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaný podal návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania a tieto aj vyčíslil. Dovolací súd mu priznal náhradu spočívajúcu v odmene advokáta (ktorý ho zastupoval aj pred súdmi nižších stupňov) za 1 úkon právnej služby poskytnutej vypracovaním vyjadrenia k dovolaniu z 13. februára 2013 [§ 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“)]. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 10 ods. 1 vyhlášky vo výške 51,45 €. Odmena spolu s režijným

paušálom 7,81 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) a DPH vo výške 11,85 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky) činí celkom 71,11 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 6. augusta 2013

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková